

ZAKON
O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU
uradno prečiščeno besedilo
(ZSPJS -UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Vsebina in cilji zakona)

(1) Ta zakon ureja sistem plač funkcionarjev in javnih uslužbencev v javnem sektorju, pravila za njihovo določanje, obračunavanje in izplačevanje ter pravila za določanje obsega sredstev za plače. Zakon opredeljuje tudi postopek za spremembe razmerij med plačnimi skupinami in plačnimi podskupinami v javnem sektorju.

(2) Zakon določa skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, in sicer za uveljavitev načela enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah, za zagotovitev preglednosti sistema plač ter stimulativnosti plač.

2. člen

(Pomen izrazov)

Posamezni izrazi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. Javni sektor po tem zakonu sestavljajo:

– državni organi in samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti),

– javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter

– druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti. Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tem zakonu.

2. Uporabniki proračuna po tem zakonu so državni organi in lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

3. Funkcionarji so osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v Državnem zboru Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) ali predstavniškem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti.

4. Javni uslužbenec je zaposlen, razen funkcionarja, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju iz 1. točke tega člena.

5. Katalog delovnih mest in nazivov je spisek sistemiziranih delovnih mest in nazivov v javnem sektorju.

6. Sistemizacija delovnih mest je akt, v katerem so v skladu z notranjo organizacijo določena delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava, z opisom pogojev za zasedbo delovnih mest in nalog na posameznih delovnih mestih ter plačni razredi.

7. Delovno mesto je v organizacijski strukturi najnižja organizacijska enota, ki ima v okviru delovnega ali poklicnega področja opredeljene glavne naloge.

8. Naziv je poimenovanje, ki ga javni uslužbenec pridobi z imenovanjem, izvolitvijo, podelitvijo ali napredovanjem v skladu z zakonom.

9. Zahtevnost delovnega mesta, naziva in funkcije je prvina za določanje osnovnih plač na plačni lestvici. Določa se z zahtevnostjo nalog in iz njih izhajajočo zahtevano usposobljenostjo (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje), odgovornostjo, pooblastili in omejitvami, psihofizičnimi in umskimi napori ter vplivi okolja.

10. Plačno skupino sestavljajo funkcije oziroma delovna mesta in nazivi značilni za dejavnost oziroma istovrstna delovna mesta v vseh dejavnostih. Plačna skupina se glede na skupne značilnosti funkcij, delovnih mest in nazivov deli na plačne podskupine.

11. Plačna lestvica je sestavljena iz plačnih razredov.

12. Plačni razred je del plačne lestvice, ki ima vrednost izraženo v tolaškem znesku.

13. Osnovna plača je tisti del plače, ki ga prejema javni uslužbenec ali funkcionar na posameznem delovnem mestu, nazivu ali funkciji za opravljeno delo v polnem delovnem času in za pričakovane rezultate dela v posameznem mesecu. V osnovni plači je všteto tudi napredovanje javnega uslužbenca ali funkcionarja.

14. Del plače za delovno uspešnost je tisti del plače, ki ga lahko prejme javni uslužbenec in funkcionar za nadpovpečno uspešno opravljeno delo v določenem obdobju.

15. Dodatki so del plače javnega uslužbenca in funkcionarja za posebne pogoje, nevarnost in obremenitve, ki niso upoštevane pri vrednotenju zahtevnosti delovnega mesta, naziva ali funkcije.

16. V zakonu uporabljeni izrazi javni uslužbenec, funkcionar, predstojnik, direktor, ravnatelj, tajnik univerze in drugega visokošolskega zavoda (v nadaljnjem besedilu: tajnik) in drugi izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

3. člen

(Določitev plač)

Po tem zakonu se določajo plače javnih uslužbencev in funkcionarjev pri uporabnikih proračuna. Plače javnih uslužbencev za delo v tujini se določijo z uredbo vlade.

II. DOLOČANJE OBSEGA SREDSTEV IN USKLAJEVANJE PLAČ

4. člen

(Določanje obsega sredstev za plače)

Obseg sredstev za plače za posamezno proračunsko leto se v finančnih načrtih uporabnikov proračuna, upošteva števílo javnih uslužbencev in funkcionarjev v skladu s sprejetim programom dela, njihove osnovne plače vključno s predvidenimi napredovanji, obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti in obseg sredstev za dodatke po zakonih, podzakonskih predpisih in kolektivnih pogodbah, določa v skladu z določili tega zakona.

5. člen

(Sestava plače, osnovna plača in usklajevanje osnovnih plač)

(1) Plača je sestavljena iz osnovne plače, dela plače za delovno uspešnost in dodatkov.

(2) Znesek osnovne plače se določi z uvrstitvijo v posamezen plačni razred iz plačne lestvice.

(3) Plačna lestvica je določena v prilogi 1 tega zakona.

(4) Vrednosti plačnih razredov se usklajujejo praviloma enkrat letno. Višina uskladitve se dogovori s kolektivno pogodbo za javni sektor. Pogajanja se pričnejo najkasneje do 1. maja in se praviloma zaključijo najkasneje 30 dni pred rokom, določenim za predložitev predloga državnega proračuna državnemu zboru.

(5) Vsakokratna vrednost plačnih razredov iz plačne lestvice, usklajena v skladu s prejšnjim odstavkom, se določi z zakonom.

(6) Če pogajanja in drugi postopki, določeni s kolektivno pogodbo za javni sektor, niso zaključena v roku iz četrtega odstavka tega člena, določi višino uskladitve in vrednost plačnih razredov iz plačne lestvice na predlog vlade državni zbor.

6. člen

(Prostovoljno pokojninsko zavarovanje)

(1) Socialni partnerji se lahko dogovorijo, da se del sredstev iz naslova uskladitve osnovnih plač nameni za vplačilo premij prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Za vplačilo premij prostovoljnega pokojninskega zavarovanja se lahko uporabijo tudi sredstva iz tretjega in četrtega odstavka 21. člena tega zakona.

III. PLAČNE SKUPINE, PLAČNE PODSKUPINE IN TARIFNI RAZREDI

7. člen

(Določitev plačnih skupin in plačnih podskupin)

(1) Plačne skupine in plačne podskupine so:

Plačne skupine

Plačne podskupine

A - Funkcije v državnih organih
in lokalnih skupnostih

oblasti

oblasti

državnih

B - Poslovodni organi pri uporabnikih
tajniki
proračuna

C - Uradniški nazivi v državni upravi
državnih

in v upravah lokalnih skupnosti ter
upravi, sodni

organih

A1 - Predsednik republike in
funkcionarji izvršilne oblasti
A2 - Funkcionarji zakonodajne

A3 - Funkcionarji sodne

A4 - Funkcionarji v drugih

organih

A5 - Funkcionarji v lokalnih
skupnostih

B1 - Ravnatelji, direktorji in

C1 - Uradniki v drugih

organih

C2 - Uradniki v državni

upravi in v drugih državnih

upravah lokalnih skupnosti

C3 - Policisti

C4 - Vojaki

drugi	C5 - Cariniki C6 - Inšpektorji, pazniki in uradniki s posebnimi
pooblastili	
D - Delovna mesta na področju vzgoje, izobraževanja in športa	D1 - Visokošolski učitelji in visokošolski sodelavci D2 - Predavatelji višjih
strokovnih	šol, srednješolski in
osnovnošolski	učitelji in drugi strokovni
delavci	D3 - Vzgojitelji in ostali
strokovni	delavci v vrtcih
E - Delovna mesta na področju zdravstva	E1 - Zdravniki E2 - Farmaceutski delavci E3 - Medicinske
sestre/zdravstveni	tehnik
F - Delovna mesta na področju socialnega varstva	E4 - Zdravstveni delavci F1 - Strokovni delavci F2 - Strokovni sodelavci
G - Delovna mesta na področju kulture in informiranja	G1 - Umetniški poklici G2 - Drugi poklici na področju
kulture	in informiranja
H - Delovna mesta in nazivi na področju znanosti	H1 - Raziskovalci H2 - Strokovni sodelavci I1 - Strokovni delavci
I - Delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter pri drugih uporabnikih proračuna	
J - Spremljajoča delovna mesta (velja za ves javni sektor)	J1 - Strokovni delavci J2 - Administrativni delavci J3 - Ostali strokovno tehnični
delavci	

(2) Razponi plačnih razredov za plačne podskupine A1 do J3 so določeni v prilogi 2 tega zakona.

(3) V najvišje plačne razrede iz priloge 2 se lahko uvrstijo le najzahtevnejše funkcije, najzahtevnejša delovna mesta, najvišji nazivi in najvišji vodstveni položaji.

(4) Dvig najvišjega plačnega razreda plačne podskupine A3 v 62. plačni razred pomeni dvig osnovne plače le predsedniku vrhovnega sodišča in vrhovnim sodnikom.

(5) Katalog delovnih mest in nazivov v plačnih podskupinah od B1 do J3, v skladu z zakonom, podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa ali kolektivno pogodbo, objavi vlada.

8. člen

(Tarifni razredi)

(1) Osnovne plače javnih uslužbencev se določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede. Najnižji možni plačni razred brez napredovanja za posamezen tarifni razred se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(2) Tarifni razredi so:

Tarifni razred usposobljenost,	Uspešno končano izobraževanje oziroma pridobljena ki je praviloma potrebna za opravljanje delovnih nalog

I. izobraževanja	- najmanj šest razredov 8-letnega osnovnošolskega oziroma sedem razredov 9-letnega
izobraževanje	- uspešno končano 8- ali 9-letno osnovnošolsko
II.	- poklicno usposabljanje po osnovnošolskem izobraževanju
III. izobraževanje, ki	- nižje poklicno izobraževanje oziroma poklicno je trajalo manj kot tri leta
IV. izobraževanje v	- srednje poklicno izobraževanje oziroma poklicno trajanju tri leta ali več-
V.	- srednje splošno izobraževanje
	- poklicno izobraževanje z opravljenim mojstrskim ali temu ekvivalentnim izpitom
	- maturitetni tečaj z opravljeno maturo
	- poklicni tečaj z opravljeno poklicno maturo
	- srednje tehniško in drugo strokovno izobraževanje ali
	- srednje poklicno-tehniško izobraževanje
VI.	- višje strokovno izobraževanje
	- višješolsko izobraževanje, ki omogoča prehodnost v univerzitetnih programih
	- višješolsko specialistično izobraževanje
VII.	- visokošolsko strokovno izobraževanje
	- univerzitetno izobraževanje
VIII.	- podiplomsko specialistično izobraževanje
	- podiplomsko magistrsko izobraževanje
IX.	- doktorat znanosti

IV. DOLOČANJE OSNOVNE PLAČE

9. člen

(Določanje osnovne plače)

(1) Osnovna plača javnega uslužbenca je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščeno delovno mesto oziroma naziv, na katerega je javni uslužbenec razporejen oziroma, ki ga je pridobil z napredovanjem.

(2) Osnovna plača funkcionarja je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščena posamezna funkcija oziroma s plačnim razredom, ki ga je funkcionar pridobil z napredovanjem, če funkcionar lahko napreduje v skladu z zakonom.

(3) V aktih o sistemizaciji delovnih mest in nazivov pri uporabnikih proračuna je pri določanju in obračunu plač obvezna uporaba plačnih razredov po tem zakonu.

10. člen

(Določitev osnovne plače funkcionarjev)

(1) Osnovne plače funkcionarjev se določijo z uvrstitvijo v plačni razred.

(2) Uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede določi državni zbor z odlokom.

11. člen

(Določitev osnovne plače ravnateljev, direktorjev in tajnikov)

(1) Osnovne plače ravnateljev in direktorjev javnih agencij, javnih skladov in javnih zavodov ter drugih oseb javnega prava iz 1. točke 2. člena tega zakona in tajnikov (v nadaljnjem besedilu: ravnatelji, direktorji in tajniki), upoštevaje zahtevnost delovnega mesta ter pomen osebe javnega prava, ki jo vodijo, se določijo z uvrstitvijo v plačni razred.

(2) Plačne razrede in podrobnejše kriterije za uvrstitev delovnih mest ravnateljev, direktorjev in tajnikov v plačne razrede določi vlada z uredbo.

(3) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja, direktorja in tajnika pri osebah javnega prava iz prvega odstavka tega člena, katerih ustanovitelj je država, predpiše minister, pristojen za posamezno področje (v nadaljnjem besedilu: pristojni minister).

(4) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja in direktorja pri osebah javnega prava iz prvega odstavka tega člena, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, in se plače financirajo iz državnega proračuna ali iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, predpiše pristojni minister.

(5) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja in direktorja pri osebah javnega prava iz prvega odstavka tega člena, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, in se plače financirajo iz proračuna lokalne skupnosti, predpiše pristojni organ lokalne skupnosti s soglasjem pristojnega ministra.

12. člen

(Orientacijska delovna mesta in nazivi ter skupna metodologija)

(1) Orientacijska delovna mesta in nazivi so izbrana delovna mesta in nazivi, ki omogočajo primerjavo v plačnih skupinah in med plačnimi skupinami. Ovrednotijo se z uporabo skupne metodologije.

(2) Skupna metodologija opredeljuje navodila za uvrščanje delovnih mest in nazivov v plačne razrede, pri čemer se upoštevajo predvsem naslednji kriteriji:

- zahtevnost delovnih nalog oziroma pogojev za pridobitev naziva,
- zahtevana usposobljenost (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje),
- odgovornost in pooblastila,
- psihofizični in umski napor ter
- vplivi okolja.

(3) Skupna metodologija se določi s posebno kolektivno pogodbo, ki jo sklenejo vlada in reprezentativni sindikati javnega sektorja.

(4) Orientacijska delovna mesta in nazivi se določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

13. člen

(Način uvrščanja v plačne razrede)

(1) Uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede se opravi upoštevaje uvrstitev orientacijskih delovnih mest in nazivov. Uvrstitev ovrednotenih orientacijskih delovnih mest in nazivov v plačne razrede se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(2) Delovna mesta oziroma nazivi plačnih podskupin C2, C3, C4, C5, C6 in I1 se uvrščajo v plačne razrede z uredbo vlade.

(3) Delovna mesta oziroma nazivi plačne podskupine C1 se uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom državnega organa ob upoštevanju uvrstitve, ki velja za delovna mesta in nazive iz prejšnjega odstavka. Splošni akt se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah D, E, F, G in H se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Delovna mesta oziroma nazivi v plačni skupini J se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(6) Delovna mesta oziroma nazivi se v sistemizacijah uvrščajo v plačne razrede v skladu z uvrstitvijo v kolektivni pogodbi za javni sektor in kolektivno pogodbo, ki velja za uporabnika proračuna. Če je v sistemizaciji predvideno delovno mesto oziroma naziv, ki ga ureja kolektivna pogodba za drugo dejavnost, se v sistemizaciji upošteva uvrstitev v plačni razred iz te kolektivne pogodbe.

(7) Delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu RTV Slovenija se uvrščajo v plačne razrede s posebno kolektivno pogodbo, ki jo skleneta v imenu delodajalca generalni direktor javnega zavoda in v imenu delojemalcev reprezentativni sindikati v javnem zavodu.

(8) Ne glede na določbe tega člena se delovna mesta in nazivi v obveščevalnih in varnostnih službah uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom organa, h kateremu da soglasje vlada. Akt se ne objavi.

14. člen

(Povečanje oziroma zmanjšanje osnovne plače)

(1) V primerih, določenih s posebnim zakonom, se lahko osnovna plača javnega uslužbenca, kateremu je določena večja ali manjša obremenjenost od pričakovanega obsega dela, za čas trajanja večje ali manjše obremenjenosti sorazmerno poveča oziroma zmanjša.

(2) V primeru, da javni uslužbenec opravlja delo na delovnem mestu, na katerem lahko opravlja to delo z eno stopnjo nižjo strokovno izobrazbo od zahtevane, mu pripada osnovna plača, ki je za tri plačne razrede nižja od osnovne plače delovnega mesta, na katerem opravlja delo.

15. člen

(Določitev osnovne plače za določen čas)

V primerih, določenih s posebnim zakonom, se lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča.

V. NAPREDOVANJE

16. člen

(Napredovanje v višji plačni razred)

(1) Javni uslužbenec lahko na podlagi tega zakona na delovnem mestu oziroma v nazivu napreduje v višji plačni razred. O tem napredovanju odloča pristojni organ oziroma predstojnik.

(2) Javni uslužbenci na delovnih mestih, kjer je mogoče tudi napredovanje v višji naziv, lahko v posameznem nazivu napredujejo največ za pet plačnih razredov, javni uslužbenci, kjer ni mogoče napredovati v naziv, lahko na delovnem mestu napredujejo največ za deset plačnih razredov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena ne more napredovati javni uslužbenec, ki prejema višjo osnovno plačo skladno s 15. členom tega zakona.

(4) Javni uslužbenec lahko na podlagi tega zakona napreduje vsaka tri leta za en plačni razred, če izpolnjuje predpisane pogoje. Javni uslužbenec, ki izpolnjuje predpisane pogoje, lahko ob svojem

prvem in drugem napredovanju napreduje za največ dva plačna razreda. Kot napredovalno obdobje se šteje čas od zadnjega napredovanja v višji plačni razred. Za napredovalno obdobje se upošteva čas, ko je javni uslužbenec delal na delovnih mestih, za katere je predpisana enaka stopnja strokovne izobrazbe. Pristojni organ oziroma predstojnik najmanj enkrat letno preveri izpolnjevanje pogojev za napredovanje.

(5) V primeru, da ima javni uslužbenec osnovno plačo določeno v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona, napreduje v skladu z določbami tega zakona.

(6) Funkcionarji ne morejo napredovati v višji plačni razred, razen sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev.

17. člen

(Pogoji za napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred)

(1) Pogoj za napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred je delovna uspešnost, izkazana v napredovalnem obdobju. Delovna uspešnost se ocenjuje glede na:

- rezultate dela,
- samostojnost, ustvarjalnost in natančnost pri opravljanju dela,
- zanesljivost pri opravljanju dela,
- kvaliteto sodelovanja in organizacijo dela ter
- druge sposobnosti v zvezi z opravljanjem dela.

(2) Postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje po tem zakonu se za javne uslužbence v organih državne uprave, v upravah lokalnih skupnosti, v pravosodnih organih, v javnih zavodih in drugih uporabnikih proračuna določi z uredbo vlade.

(3) Za javne uslužbence v drugih državnih organih se postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje določi s splošnim aktom, ki ga izda predstojnik državnega organa.

(4) Za javne zavode s področja zdravstvenega zavarovanja, zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti ter pokojninskega in invalidskega zavarovanja izda splošni akt direktor javnega zavoda v soglasju s pristojnim ministrom in ministrom, pristojnim za finance, za visokošolske zavode pa pristojni organ univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda s soglasjem Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije.

(5) Splošni akti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Pred izdajo uredbe in splošnih aktov je potrebno pridobiti mnenje reprezentativnih sindikatov.

18. člen

(Napredovanje v višji plačni razred v višjem tarifnem razredu)

Z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu se lahko javni uslužbenec uvrsti v plačni razred, ki je uvrščen v višji tarifni razred kot plačni razred za določitev osnovne plače delovnega mesta oziroma naziva, na katerem napreduje, vendar ne višje kot je določen najvišji plačni razred plačne podskupine.

19. člen

(Določitev plačnega razreda ob prvi zaposlitvi javnega uslužbenca)

Ob prvi zaposlitvi v javnem sektorju se javni uslužbenec praviloma uvrsti v plačni razred, v katerega je uvrščeno delovno mesto oziroma naziv, za katerega je javni uslužbenec sklenil delovno razmerje, oziroma na katerega je bil razporejen oziroma imenovan. Če pristojni organ ugotovi, da javni uslužbenec izpolnjuje pogoje za uvrstitev v višji plačni razred, ga že ob prvi zaposlitvi uvrsti v plačni razred, ki ga je možno doseči z napredovanjem.

20. člen

(Varovanje plačnega razreda javnega uslužbenca doseženega z napredovanjem)

Če bi bil javni uslužbenec zaradi napredovanja na bolj zahtevno delovno mesto ali v višji naziv uvrščen v nižji plačni razred, obdrži plačni razred, ki ga je dosegel pred tem napredovanjem.

VI. DELOVNA USPEŠNOST

21. člen

(Obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti)

(1) Skupen obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti znaša največ 5% letnih sredstev za osnovne plače. Skupen obseg sredstev za delovno uspešnost za plačilo ravnateljev, direktorjev in tajnikov, se oblikuje in izkazuje ločeno.

(2) Skupen obseg sredstev za vsako leto se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Uporabniki proračuna, ki pridobivajo del sredstev s prodajo blaga in storitev na trgu, lahko v soglasju z ustanoviteljem del sredstev, pridobljenih na trgu, uporabijo za plačilo povečane delovne uspešnosti ali za plačilo povečanega obsega dela in s tem povečajo obseg sredstev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Uporabnikom proračuna, ki z uresničitvijo programa racionalizacije dosežejo prihranke pri obsegu sredstev za plače, določenem po 4. členu tega zakona, se zagotovi del tako privarčevanih sredstev za izplačilo delovne uspešnosti v naslednjem proračunskem obdobju nad omejitvijo iz prvega odstavka tega člena v njegovem finančnem načrtu.

(5) Vlada z uredbo določi prihodke, ki se štejejo kot sredstva, pridobljena na trgu in predpiše merila za delitev sredstev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

22. člen

(Del plače za delovno uspešnost)

(1) Del plače za delovno uspešnost pripada javnemu uslužbencu, ki je pri delu v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate ali je bil nadpovprečno delovno obremenjen. Ta del plače lahko znaša največ dve osnovni mesečni plači javnega uslužbenca, in sicer se ena osnovna mesečna plača lahko izplača v juliju, ena osnovna mesečna plača pa v decembru istega leta, pri čemer se v obeh primerih upošteva višina zadnje osnovne plače javnega uslužbenca.

(2) Del plače za delovno uspešnost se javnemu uslužbencu določi na podlagi meril in kriterijev, dogovorjenih s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Javnemu uslužbencu pri uporabniku proračuna iz tretjega in četrtega odstavka 21. člena tega zakona, pripada iz naslova uspešnosti pri prodaji blaga in storitev oziroma učinkov racionalizacije dodatna delovna uspešnost največ v višini ene osnovne mesečne plače, ki se izplača ob pridobitvi soglasja ustanovitelja, pri čemer se upošteva višina zadnje osnovne plače javnega uslužbenca.

(4) Višino dela plače za delovno uspešnost ravnatelja, direktorja in tajnika določi organ, pristojen za njihovo imenovanje na podlagi meril, ki jih določi pristojni minister.

(5) Del plače za delovno uspešnost pripada tudi funkcionarju v enaki višini, kot velja za javne uslužbenke, če zakon tako določa.

VII. DODATKI

23. člen

(Vrste dodatkov)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo:

- položajni dodatek,
- dodatek za delovno dobo,
- dodatek za mentorstvo,
- dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat, če to ni pogoj za zasedbo delovnega mesta,
- dodatek za dvojezičnost,
- dodatki za manj ugodne delovne pogoje, ki niso upoštevani v vrednotenju delovnega mesta, naziva oziroma funkcije,
- dodatki za nevarnost in posebne obremenitve, ki niso upoštevane v vrednotenju delovnega mesta, naziva oziroma funkcije in
- dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času.

(2) Funkcionarjem pripadajo dodatki iz prejšnjega odstavka, če tako določa zakon.

(3) V primeru, da dodatek ni določen v nominalnem znesku, je osnova za obračun dodatka osnovna plača javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(4) Dodatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se izplačujejo v višini določeni z zakonom, uredbo vlade ali kolektivno pogodbo za javni sektor.

24. člen

(Položajni dodatek)

(1) Položajni dodatek je del plače, ki pripada javnemu uslužbencu ali funkcionarju, ki izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela, vrednotenje teh nalog pa ni vključeno v osnovno plačo delovnega mesta, naziva ali funkcije.

(2) Višina položajnega dodatka znaša najmanj 5% osnovne plače in največ 20% osnovne plače.

(3) Višina položajnega dodatka za funkcionarje se določi z zakonom, za javne uslužbenke pa kriterije za določitev njihove višine določi vlada z uredbo.

25. člen

(Dodatek za delovno dobo)

(1) Dodatek za delovno dobo je del plače, s katerim se vrednotijo delovne izkušnje, pridobljene v celotni delovni dobi javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(2) Višina dodatka za delovno dobo za vsako zaključeno leto delovne dobe se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Funkcionarjem pripada dodatek za delovno dobo v višini, kot je za javne uslužbence dogovorjena s kolektivno pogodbo za javni sektor.

26. člen

(Dodatek za mentorstvo)

Višina dodatka za mentorstvo se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

27. člen

(Dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat)

Znesek dodatka za specializacijo, magisterij ali doktorat se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

28. člen

(Dodatek za dvojezičnost)

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada javnim uslužbencem in sodnikom, sodnikom za prekrške, državnim tožilcem ter državnim pravobranilcem, ki delajo na območjih občin, v katerih živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela oziroma funkcije.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša:

– od 12% do 15% osnovne plače za učitelje in ostale strokovne delavce v osnovnem in srednjem šolstvu ter vzgojitelje in ostale strokovne delavce v vrtcih,

– od 3% do 6% osnovne plače za ostale javne uslužbence,

– do 6% osnovne plače za sodnike, sodnike za prekrške, državne tožilce ter državne pravobranilce.

(3) Višino dodatka iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka določi predstojnik, iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa sodni svet za sodnike, svet sodnikov za prekrške za sodnike za prekrške, personalna komisija za državne tožilce ter generalni državni pravobranilec za državne pravobranilce, in sicer na osnovi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

29. člen

(Dodatki za manj ugodne delovne pogoje)

(1) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje pripadajo javnim uslužbencem in funkcionarjem le, če opravljajo delo v takih pogojih in manj ugodni delovni pogoji niso upoštevani v osnovni plači.

(2) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje se za javne uslužbence določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

30. člen

(Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve)

(1) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve pripadajo javnim uslužbencem in funkcionarjem le, če opravljajo delo v takih pogojih ter nevarnost in posebne obremenitve niso upoštevane v osnovni plači.

(2) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve se določijo za javne uslužbence s kolektivno pogodbo za javni sektor.

31. člen

(Skupni dodatki in njihova določitev)

Višina vseh dodatkov iz 29. in 30. člena tega zakona ne sme presegati 15% osnovne plače. Dodatki iz navedenih členov so določeni z zakonom oziroma s kolektivno pogodbo za javni sektor.

32. člen

(Dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo za delo v delovnem času, ki je zanje manj ugoden, dodatki za:

- izmensko delo,
- delo v deljenem delovnem času,
- delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik ter
- za delo preko polnega delovnega časa.

(2) Javnim uslužbencem pripadajo tudi dodatki za čas pripravljenosti na domu, delovnem mestu ali določenem kraju ter za dežurstvo.

(3) Dodatki iz prejšnjih odstavkov pripadajo javnemu uslužbencu ali funkcionarju le za čas, ko dela v času, ki je manj ugoden.

(4) Višina dodatkov iz tega člena se za funkcionarje določi z zakonom, za javne uslužbence pa s kolektivno pogodbo za javni sektor.

VIII. POSTOPEK SPREMINJANJA RAZPONOV MED NAJVIŠJO IN NAJNIŽJO PLAČO OZIROMA RAZMERIJ MED PLAČNIMI SKUPINAMI IN PLAČNIMI PODSKUPINAMI

33. člen

(Spremembe plačne lestvice in razmerij med plačami)

Število plačnih razredov na plačni lestvici, razmerja med plačnimi razredi ter najvišji in najnižji plačni razred za posamezno plačno podskupino (prilogi 1 in 2 tega zakona) se lahko spreminjajo le po postopku, ki ga določa ta zakon.

34. člen

(Svet za sistem plač v javnem sektorju)

(1) Za spremljanje izvajanja tega zakona ter za spremljanje politike plač v javnem sektorju se ustanovi Svet za sistem plač v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: svet), ki ga sestavljajo predstavniki državnih organov in združenj lokalnih skupnosti ter sindikatov javnega sektorja.

(2) Predstavnike državnih organov in združenj lokalnih skupnosti v svet imenujejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ustavno sodišče Republike Slovenije,
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije,
- Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije,
- Varuh človekovih pravic,

- Vlada Republike Slovenije in
- reprezentativna združenja lokalnih skupnosti.

(3) Predstavnike sindikatov v svet imenujejo reprezentativni sindikati javnega sektorja.

(4) Akt o ustanovitvi sveta sprejme državni zbor, administrativne in druge pogoje za delo sveta pa zagotavlja vlada.

(5) Svet sprejema odločitve s soglasjem obeh strani. Podrobnejša vprašanja glede dela in odločanja sveta se določijo s poslovníkom sveta.

35. člen

(Pridobitev mnenja sveta)

(1) Predlagatelj predloga zakona, ki se nanaša na vprašanja iz 33. člena tega zakona, mora pred vložitvijo predloga v obravnavo državnemu zboru pridobiti mnenje sveta.

(2) Svet poda mnenje iz prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh od prejema navedenega predloga zakona. Če svet svojega mnenja v predpisanem roku ne poda, lahko predlagatelj vloží predlog zakona tudi brez tega mnenja.

(3) Če je bilo pri razpravi o predlogu zakona iz prvega odstavka tega člena svetu predloženo mnenje ministrstva, pristojnega za področje, na katerega se spremembe nanašajo, mnenje ministrstva, pristojnega za sistem plač v javnem sektorju, mnenje ministrstva, pristojnega za finance, oziroma mnenje reprezentativnega sindikata dejavnosti, se ta mnenja priložijo mnenju sveta.

36. člen

(Pobuda za spremembe plačne lestvice ali razmerij)

(1) Pobudo za pripravo predloga zakona, ki bi uveljavil spremembe plačne lestvice in razmerij med plačami iz 33. člena tega zakona, lahko pripravi in svetu predloži katerikoli od članov sveta.

(2) Pobuda mora vsebovati vse sestavine, ki jih mora vsebovati predlog zakona skladno s poslovníkom državnega zbora.

(3) Pobudo iz prvega odstavka tega člena je svet dolžan obravnavati in najkasneje v 90 dneh od prejema pobude podati svoje mnenje.

(4) Če so bila pri obravnavi pobude svetu podana mnenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, se ta mnenja priložijo mnenju sveta.

37. člen

(Odločanje sveta o pobudi za spremembo plačne lestvice ali razmerij med plačami)

(1) V primeru, da svet pobudo za spremembo podpre, jo posreduje vladi, ki mora pobudo obravnavati in najkasneje v 30 dneh ustrezen predlog zakona posredovati državnemu zboru ali pa pobudo zavrniti.

(2) V primeru, da svet pobude ne podpre ali da v predpisanem roku ne poda mnenja k tej pobudi, se postopek obravnave pobude zaključí.

IX. ZAGOTAVLJANJE JAVNOSTI, PREGLEDNOSTI IN PRIMERLJIVOSTI PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

38. člen

(Javnost plač v javnem sektorju)

(1) Plače v javnem sektorju so javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo.

(2) Uporabniki proračuna so podatke o plačah dolžni posredovati ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju.

(3) Uporabniki proračuna lokalne skupnosti so dolžni podatke o plačah posredovati tudi pristojnemu organu lokalne skupnosti.

(4) Podatki se posredujejo skladno z metodologijo, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju.

(5) Določba prvega odstavka tega člena ne velja za podatke o plačah javnih uslužbencev v obveščevalnih in varnostnih službah.

39. člen

(Primerljivost osnovnih plač v javnem sektorju)

(1) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, je dolžno o podatkih iz prejšnjega člena voditi evidenco, enkrat letno v skladu s predpisano metodologijo pripraviti analizo ter jo v pisni, elektronski ali drugi primerni obliki posredovati javnosti.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na uporabnike proračuna države, je vlada dolžna predložiti državnemu zboru skupaj z zaključnim računom državnega proračuna Republike Slovenije.

40. člen

(Obračun plač)

(1) Vsi izplačevalci plač obračunavajo in izplačujejo plače na podlagi enotne metodologije in obrazcev, ki jih z uredbo predpiše vlada.

(2) Plače javnih uslužbencev se obračunavajo in izplačujejo na podlagi povprečne mesečne delovne obveznosti, ki izhaja iz sprejetega letnega delovnega koledarja.

X. SKLEPANJE KOLEKTIVNIH POGODB

41. člen

(Pristojnost za sklepanje kolektivnih pogodb na strani delodajalca)

(1) Na strani delodajalcev sklepa kolektivne pogodbe vlada.

(2) V imenu vlade kot delodajalca vodi postopek za sklenitev kolektivnih pogodb ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, skupaj z ministrstvom, pristojnim za finance in ministrstvom, pristojnim za dejavnost ter reprezentativnim združenjem lokalnih skupnosti.

(3) Če ministrstva, pristojna za sistem plač v javnem sektorju, za finance in za posamezno dejavnost, zastopajo v zvezi s sklenitvijo kolektivne pogodbe različna stališča, odloči o spornih vprašanjih vlada.

(4) V imenu vlade podpiše kolektivno pogodbo predsednik vlade ali po pooblastilu vlade ministri: minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, minister, pristojen za finance in minister, pristojen za posamezno področje.

(5) Vlada natančneje določi pristojnosti in naloge posameznih ministrstev in služb pri sklepanju kolektivne pogodbe.

42. člen

(Roki za uveljavitev kolektivnih pogodb)

Uveljavitev kolektivnih pogodb, ki pomenijo povečanje finančnih obveznosti, mora biti dogovorjena najkasneje 30 dni pred rokom, določenim za predložitev predloga državnega proračuna državnemu zboru.

XI. NADZOR

43. člen

(Pristojnost za nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, ministrstvo, pristojno za posamezno področje ter ministrstvo, pristojno za finance v okviru proračunskega nadzora.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

44. člen

Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, če:

- določi in izplača plačo na podlagi drugačnih plačnih razredov in dodatkov, kot so določeni s tem zakonom,
- določi plačne razrede za osnovne plače v nasprotju z določbami 9., 10. in 11. člena tega zakona,
- določi obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti v nasprotju z 21. členom tega zakona,
- določi del plače za delovno uspešnost v nasprotju z 22. členom tega zakona.

Zakon o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS (Uradni list RS, št. 56/2002) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Metodologija iz 40. člena tega zakona mora biti sprejeta najkasneje v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

46. člen

(1) Pogajanja za uskladitev kolektivnih pogodb s tem zakonom oziroma sklenitev novih kolektivnih pogodb za javni sektor, posebne kolektivne pogodbe in kolektivnih pogodb dejavnosti oziroma poklicev, se pričnejo najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 13. člena tega zakona se lahko s kolektivnimi pogodbami poklicev uvrščajo v plačne razrede delovna mesta in nazivi za področje visokega šolstva, znanosti in tistih poklicev, za katere je bila ob sprejemu tega zakona že sklenjena poklicna kolektivna pogodba.

(3) Kolektivna pogodba za javni sektor iz 8. člena in četrtega odstavka 12. člena ter posebna kolektivna pogodba iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona velja, ko so izpolnjeni pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja kolektivne pogodbe.

(4) Svet lahko v skladu z zakonom, ki ureja kolektivne pogodbe, predlaga splošno veljavnost kolektivne pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena.

(5) Če kolektivna pogodba iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona ni sklenjena do 30. 11. 2002, sprejme skupno metodologijo vlada po predhodnem mnenju sveta.

(6) Če kolektivna pogodba iz četrtega odstavka 12. člena tega zakona ni sklenjena do 30. 3. 2003, se uporabijo postopki za reševanje sporov, določeni v veljavni kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti. Če tudi do 30. 6. 2003 niso določena orientacijska delovna mesta in nazivi, jih določi vlada po predhodnem mnenju sveta.

47. člen

(1) Pregled uporabnikov proračuna iz 2. točke 2. člena tega zakona sprejme vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Uredbo iz 3. člena tega zakona sprejme vlada v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(3) Katalog delovnih mest in nazivov iz petega odstavka 7. člena tega zakona objavi vlada najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi zakona. Po uveljavitvi kolektivne pogodbe za javni sektor vlada izda dopolnjen katalog delovnih mest in nazivov.

(4) Odlok iz drugega odstavka 10. člena tega zakona sprejme državni zbor najkasneje eno leto po uveljavitvi tega zakona na predlog vlade in na podlagi mnenja sveta.

(5) Uredbo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona sprejme vlada v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(6) Predpisi iz tretjega, četrtega in petega odstavka 11. člena tega zakona morajo biti sprejeti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Uredba vlade iz drugega odstavka, splošni akti iz tretjega odstavka ter kolektivne pogodbe iz četrtega in petega odstavka 13. člena tega zakona morajo biti sprejeti oziroma sklenjene najkasneje do 30. 11. 2003.

(8) Uredba vlade iz drugega odstavka ter splošni akti iz tretjega in četrtega odstavka 17. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje do 30. 6. 2003.

(9) Uredba vlade in merila iz petega odstavka 21. člena tega zakona ter uredba vlade iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje do 30. 6. 2003.

(10) Metodologijo iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, najkasneje do 30. 9. 2003.

48. člen

(1) Po uveljavitvi predpisov in kolektivnih pogodb, usklajenih s tem zakonom, se javni uslužbenci in funkcionarji razvrstijo v plačne razrede v skladu s temi predpisi.

(2) Po tem zakonu lahko javni uslužbenci napredujejo samo za razliko med številom plačnih razredov, v katere se je mogoče uvrstiti z napredovanjem po tem zakonu in številom že doseženih plačnih razredov na podlagi predpisov, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

49. člen

(1) Če bi javni uslužbenec po določitvi plače v skladu z določbami tega zakona prejel plačo v nižjem znesku, kot je znesek plače, določene po predpisih, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, se mu do izenačitve obeh zneskov izplačuje višji znesek plače.

(2) Pri primerjavi obeh zneskov iz prejšnjega odstavka se upoštevajo osnovna plača in dodatki, razen dela plače za delovno uspešnost in dodatkov za delo v manj ugodnem delovnem času.

50. člen

(1) V letu 2003 znašajo sredstva za delovno uspešnost 2% letnih sredstev za plače.

(2) V naslednjih letih se obseg sredstev za delovno uspešnost povečuje v skladu s proračunskimi možnostmi in v skladu s tem zakonom.

(3) Uskladitev razmerij med posameznimi plačnimi podskupinami, ki so določena v prilogi 2 tega zakona, se uveljavi postopoma v obdobju do leta 2008.

(4) Razpon med najvišjo in najnižjo osnovno plačo se bo z ustrezno določitvijo vrednosti plačnih razredov zmanjševal sorazmerno v obdobju 2004 do 2008 tako, da za leto 2008 ne bo znašal več kot 1:10.

(5) Vrednost plačnih razredov iz priloge 1 tega zakona se po postopku, določenem v 5. členu tega zakona, prvič uskladi za leto 2004.

(6) Od leta 2004 do leta 2008 se vsako leto polovica uskladitve oziroma obseg sredstev iz naslova dogovorjene uskladitve nameni za odpravo ugotovljenih nesorazmerij med osnovnimi plačami v javnem sektorju in za zmanjšanje razpona med najnižjo in najvišjo osnovno plačo v javnem sektorju v razmerju 1:10.

51. člen

Svet iz 34. člena tega zakona se ustanovi najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

52. člen –

upoštevana dopolnitev iz ZSPJS-A

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vse določbe zakonov in drugih predpisov, ki urejajo plače zaposlenih v javnih zavodih, državnih organih in lokalnih skupnostih ter drugih osebah javnega prava, ki se urejajo s tem zakonom, razen določb področnih predpisov, ki urejajo napredovanje oziroma pridobitev nazivov, in določb področnih zakonov, ki določajo dodatek za stalnost uradnikom s posebnimi pooblastili.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se plače javnih uslužbencev in funkcionarjev izplačujejo po predpisih in kolektivnih pogodbah, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se višina uskladitve izhodiščne plače za I. tarifni razred za mesec avgust 2003 in januar 2004 lahko spremeni samo z aneksom h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji.

53. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2004, razen prvega odstavka 50. člena tega zakona.

Zakon o dopolnitvi zakona o sistemu plač v javnem sektorju – ZSPJS-A (Uradni list RS, št. 72/2003) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloga 1:

PLAČNA LESTVICA S PLAČNIMI RAZREDI ZA JAVNE USLUŽBENCE IN FUNKCIONARJE
V
JAVNEM SEKTORJU

Plačni razred	Osnovna plača (mesečna)	Plačni razred	Osnovna plača (mesečna)
1	99.523	35	377.622
2	103.504	36	392.727
3	107.644	37	408.436
4	111.950	38	424.773
5	116.428	39	441.764
6	121.085	40	459.435
7	125.928	41	477.812
8	130.965	42	496.924
9	136.204	43	516.801
10	141.652	44	537.473
11	147.318	45	558.972
12	153.211	46	581.331
13	159.340	47	604.585
14	165.713	48	628.768
15	172.342	49	653.919
16	179.235	50	680.075
17	186.405	51	707.278
18	193.861	52	735.570
19	201.615	53	764.992
20	209.680	54	795.592
21	218.067	55	827.416
22	226.790	56	860.512
23	235.861	57	894.933
24	245.296	58	930.730
25	255.108	59	967.959
26	265.312	60	1,006.678
27	275.925	61	1,046.945
28	286.961	62	1,088.823
29	298.440	63	1,132.376
30	310.378	64	1,177.671
31	322.793	65	1,224.777
32	335.704		
33	349.133		
34	363.098		

[Priloga 2: Najnižji in najvišji plačni razredi po posameznih plačnih podskupinah za funkcionarje in javne uslužbence s predlogom ključnih horizontalnih uskladitev](#)